

..... 30.05.2016 r.

.....
.....
.....
.....

Indywidualna Interpretacja Przepisów Prawa Podatkowego

Burmistrz Miasta Łęczyny działając na podstawie art.14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art. 14c, art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j.Dz. U. z 2015 r., poz. 613 późn zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 4 marca 2016r.(data wpływu do organu podatkowego 08.03.2016r.) w zakresie przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.)

p o s t a n a w i a

uznać stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku za nieprawidłowe.

U z a s a d n i e n i e

W dniu ..... złożył wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości. Następnie, w dniu ..... uzupełnił wniosek poprzez .....

Stwierdzono, iż w złożonym wniosku brak jest również oświadczenia wnioskodawcy złożonego pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. Zatem wezwaniem z dnia ..... Organ podatkowy wezwał .....do uzupełnienia wniosku poprzez przedłożenie pełnomocnictwa szczególnego sporządzonego na formularzu stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2015r. w sprawie wzorów pełnomocnictwa szczególnego i pełnomocnictwa do doręczeń oraz wzorów zawiadomienia o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu tych pełnomocnictw (Dz. U 2015r., poz. 2330), w oryginale lub jego notarialnie poświadczony odpis a także złożenie oświadczenia wnioskodawcy pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się

postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Pismem z dnia .....złożył oświadczenie, iż :” w zakresie postępowania o wydanie interpretacji indywidualnej oświadczam pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.”

Ponadto.....

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca to ..... realizująca .....

Sieć ..... która służy do realizacji ww. zadań stanowi środek trwały Spółki, który podlega amortyzacji podatkowej. W związku z zużyciem technicznym oraz z faktem przyjęcia do eksploatacji nowych sieci .....wyłączono z użytkowania część sieci .....

Z uwagi na datę przyjęcia do użytkowania ..... przedmiotowe części zostały zaliczone do środków trwałych i na dzień dzisiejszy zamortyzowane w około 30%.

Spółka musi dokonać likwidacji części przedmiotowego środka trwałego, ponieważ zgodnie ze stanowiskiem Komisji ..... wyłączany ..... cechuje postępująca korozja przewodów. Ponadto następuje stopniowe zwięźanie światła przewodów poprzez odkładanie się osadów mineralnych, powstały drobne nieszczelności oraz większość armatury jest niesprawna. Wyliczony średni wskaźnik awaryjności części sieci ..... jest około 30 razy większy niż zalecany (0,5) a dla niektórych odcinków ponad 100. W związku z tym Komisja ..... uznała, że doszło do niezawinionego uszkodzenia części sieci ..... (zużycie czasowe) i uznała, że przedmiotowe części nie nadają się do dalszego użycia. Części sieci ....., które ulegają wyłączeniu z użytkowania pozostaną w ziemi z uwagi na fakt, iż ich wykop jest nieopłacalny i wiązałby się z odtworzeniem dróg i nawierzchni asfaltowych.

Spółka sporządziła stosowny dokument potwierdzający likwidację części środka trwałego (LT).

Wnioskodawca stwierdził, iż w związku z dokonaną likwidacją środka trwałego, Spółka utraciła posiadanie i możliwość dalszego użytkowania części sieci ..... Pozostawienie ich w ziemi uniemożliwi w przyszłości ich użytkowanie. Wyłączona z użytkowania sieć ..... nie będzie mogła być już przeznaczona do prowadzenia działalności gospodarczej Spółki.

Do opisanego stanu faktycznego zadano następujące pytanie:

Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, które zakłada, że księgową likwidacją środka trwałego w postaci części sieci ....., bez jej fizycznej likwidacji, z uwagi na niemożność jej dalszego użytkowania pozwala przyjąć, iż w tym zakresie wygasł wobec Wnioskodawcy obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości zgodnie z art. 6 ust. 4 u.o.p.o.l i Wnioskodawca nie jest obowiązany do zapłaty podatku od nieruchomości z tego tytułu?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie:

Sieć ....., jak i jej poszczególne części stanowią budowlę w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane. Zgodnie z art. 3 pkt. 3 PrBud przez budowlę należy rozumieć – każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Zgodnie z art. 3 pkt 3a PrBud obiektem liniowym jest obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i umieszczona bezpośrednio w ziemi podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Zgodnie z art. 2 ust.1 pkt3) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Jak wskazano powyżej sieć..... jej poszczególne części stanowią obiekt liniowy, który jest budowlą w rozumieniu PrBud, co w konsekwencji skutkuje opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości.

Zdaniem wnioskodawcy likwidacja części środka trwałego w postaci budowli, poprzez jego księgową likwidację oraz fizyczne wyłączenie z użytkowania ze względu na stan techniczny, będzie skutkowało wygaśnięciem obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości w tym zakresie.

Spółka wskazuje, iż likwidacja na gruncie podatku od nieruchomości również musi być rozumiana w sposób szeroki. W kontekście opisanego stanu faktycznego i przedstawionego przez Wnioskodawcę zagadnienia istotne jest określenie słowa „likwidacja”. „Likwidować” oznacza dokonywać likwidacji, usuwać coś, pozbywać się czegoś. Definicja ta nie dostarcza jednak przekonujących argumentów dla przyjęcia, że likwidacja ogranicza się tylko do fizycznego unicestwienia danego przedmiotu. Należy zatem przychylić się do tego nurtu orzecznictwa sądowego, w którym wskazuje się na konieczność szerszego rozumienia pojęcia likwidacji i objęcia nim także wycofania (wykreślenia) środka trwałego z ewidencji, np. w związku z jego zużyciem technicznym.

Obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości wygasa z upływem miesiąca, w którym ustały okoliczności uzasadniające ten obowiązek (art. 6 ust.4 u.p.o.l.). Wyksięgowanie danego środka trwałego (likwidacja księgową) może być spowodowane m.in. naturalnym zużyciem. Właściwym dokumentem księgowym powodującym postawienie środka trwałego w stan likwidacji jest LT- likwidacja środka trwałego. Dokument ten sporządza zazwyczaj komisja.

Należy jednak wskazać, że podatkom od nieruchomości podlegają budynki i budowle, chyba że nie są i nie mogą być wykorzystywane do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych (art. 2 ust.1 pkt 3 w związku z art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.). Należy więc uznać, że wyksięgowanie budowli w postaci sieci ..... związanej z jej zużyciem

technicznym powoduje, że niniejsza budowla przestaje być związana z prowadzoną działalnością gospodarczą, pomimo braku jej fizycznej likwidacji.

Wnioskodawca zatem uznał, że wygaśnięcie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości w odniesieniu do likwidowanych części środków trwałych w postaci budowli powstanie na zasadach określonych w art. 6 ust.3 u.o.p.o.l, zgodnie z którym- jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, a w szczególności zmiana sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania lub jego części, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie.

Zdaniem Spółki zatem- wykreślenie środka trwałego w postaci sieci ..... z ewidencji środków trwałych w związku z jego zużyciem technicznym, bez fizycznej likwidacji, powoduje, iż Wnioskodawca traci posiadanie nad ww. siecią ..... i nie jest już ona związana z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wobec powyższego nie podlega już ona w tym zakresie opodatkowaniem w podatku od nieruchomości.

Stanowisko przedstawione przez Stronę jest nieprawidłowe.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt. 3 u. o. p. l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Oznacza to, iż tylko i wyłącznie budowle, które są związane z działalnością gospodarczą podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości natomiast takie, które nie mają takiego związku nie. Dlatego też, dla opodatkowania podatkiem od nieruchomości fundamentalne znaczenie ma zakwalifikowanie danej budowli, jako związanej bądź nie z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Ustawodawca w celu rozwiania w tym zakresie wątpliwości, a także uniemożliwienia swobodnego kwalifikowania danej budowli, jako związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej zamieścił w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych legalną definicję tego pojęcia. Otóż zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt. 3 tej ustawy budowlami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej są budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem określonym w art. 1a ust. 2a ustawy. Powyższe oznacza, iż sam fakt posiadania budowli **przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest podstawowym i wystarczającym warunkiem prawnym do zaliczenia tych budowli w poczet kategorii przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.** Nieistotna jest przy tym okoliczność faktycznego wykorzystywania tej budowli, sposób czy intensywność tego wykorzystywania. Potwierdzają to liczne orzeczenia sądów administracyjnych, tworzące stabilną i niekwestionowaną linię orzeczniczą (przykładowo: wyrok NSA z dnia 20.3.2009 r., (II FSK 1888/07), wyrok WSA w Wrocławiu z 25.2.2008 r., (I SA/Wr 1575/07); wyrok WSA w Warszawie z dnia 23.1.2009 r., (III SA/Wa 2010/08); wyrok WSA w Olsztynie z dnia 22.4.2009 r., (I SA/OI 85/09)).

Art. 1a ust. 2a u.o.p.l. przewiduje wyjątek od powyższej normy prawnej. Zgodnie z tym przepisem „do .....budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się:

3) budynków, budowli lub ich części, w odniesieniu, do których została wydana decyzja ostateczna organu nadzoru budowlanego, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.), lub decyzja ostateczna

organu nadzoru górniczego, na podstawie, której trwale wyłączono budynek, budowlę lub ich części z użytkowania”.

Podkreślenia wymaga w tym miejscu fakt, iż w/w treść przepisu art. 1a ust. 2a u.o.p.l., obowiązuje od dnia 1 stycznia 2016 r.. Z tym też dniem nastąpiła zmiana dotychczasowych przepisów zgodnie, z którą, ustawodawca wyłączył możliwość nie zakwalifikowania budowli, jako związanej z działalnością gospodarczą w sytuacji, gdy jest ona ze względów technicznych przez przedsiębiorcę niewykorzystywana. W nowelizacji skreślono, bowiem sformułowanie „*chyba, że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych*”.

Oznacza to, iż na gruncie obecnie obowiązujących przepisów sam fakt posiadania przez przedsiębiorcę lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą budowli (pomimo faktycznego jej niewykorzystania, czy też takiej niemożności ze względów technicznych) przy jednoczesnym braku decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy p.b. bądź ostatecznej decyzji organu nadzoru górniczego wyłączającej budowlę z użytkowania (lub nakazującej rozbiórkę) powoduje opodatkowanie tej budowli podatkiem od nieruchomości.

Dotyczy to także sytuacji, gdy taka budowla została księgowo zlikwidowana, ale faktycznie istnieje i znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy, albowiem tak jak wskazano powyżej decydujące znaczenie ma sam fakt posiadania przez przedsiębiorcę bądź podmiot prowadzący działalność gospodarczą nie zaś rzeczywiste wykorzystywanie przez przedsiębiorcę (podmiot prowadzący działalność gospodarczą) danej budowli.

Odnosząc powyższe do przedstawionego na wstępie zagadnienia należy wskazać, iż brak możliwości wykorzystania danej budowli (w tym nawet jej księgową likwidacji) i jej nie wykorzystywanie przez przedsiębiorcę bądź podmiot prowadzący działalność gospodarczą nie ma znaczenia dla jej opodatkowania, decydującym, bowiem kwestią jest jej posiadanie. Jeżeli zatem dana budowla znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy lub podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą podlega opodatkowaniu chyba, że właściwy organ administracji wydał, co do niej decyzję określoną w art. 1a ust. 2a u.o.p.l.

Wnioski:

Brak możliwości wykorzystania danej budowli (w tym nawet jej księgową likwidacji) i jej nie wykorzystywanie przez przedsiębiorcę bądź podmiot prowadzący działalność gospodarczą nie ma znaczenia dla jej opodatkowania, decydującą, bowiem kwestią jest jej posiadanie. Jeżeli zatem dana budowla znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy lub podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą podlega opodatkowaniu chyba, że właściwy organ administracji wydał, co do niej decyzję określoną w art. 1a ust. 2a u.o.p.l.

Zaznaczyć należy, iż niniejsza interpretacja obejmuje stan prawny na dzień złożenia wniosku.

P o u c z e n i e

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić

wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. -Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi- Dz. u. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach- art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem Burmistrza Miasta Łęczyny .

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a

Do wiadomości:

.....